

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1334 31 tháng 1 năm 2021

Hòa Hợp

*Hòa hợp chung vui cùng thức tỉnh
Thực hành chơn pháp triển tâm linh
Đất Trời sống động tâm thành tiến
Giải giới trước ô nhiễm chính mình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao Bé lúc nào cũng dễ dãi với bạn đạo?
- 2) Người truyền đạo và phổ đạo mà còn giận hờn sân si thì sao?
- 3) Dâm tánh do đâu mà có?
- 4) Những người phản lại lời hứa của chính mình thì sao?
- 5) Người chơn tu có bệnh hoạn gì không?
- 6) Hôn do đâu mà có?
- 7) Cần hành pháp siêng năng hay là chờ Trời Phật mách bảo?

1) 08-11-94

Hỏi: Tại sao Bé lúc nào cũng dễ dãi với bạn đạo?

Đáp: Thừa Bé không ôm chức làm Thầy và chèn ép đệ tử như những người khác đã và đang làm, thu đệ tử rồi cuối cùng đem đệ tử vào chỗ chết chung, như cho uống thuốc độc chết chung hay là sống chung, quên tiền bạc của đệ tử để phục vụ cá nhân, không thật tâm trao pháp cho bạn đồng hành, cần thức bình đẳng nhiên hậu mới có cơ hội tiên hóa chung

Kệ:

*Thuyết minh nguyên lý vô cùng
Khử trừ lưu thanh tự xử dùng
Qui một đường đi trong tự tiến
Thanh bình tự tiến chẳng còn khùng*

2) 09-11-94

Hỏi: Người truyền đạo và phổ đạo mà còn giận hờn sân si thì sao?

Đáp: Thừa phổ đạo và truyền đạo còn sân si giận hờn là thiếu đức nhĩn nhục, rất dễ bị âm khí lôi cuốn, từ miếng ăn cho đến suy tư, hay trách móc và nghi nan người khác, trí không sáng tâm không minh chánh, khờ khạo tưởng lầm mình là khôn hơn tất cả mọi người

Kệ:

*Tu chưa thức giác tình giao động
Ý nguyện không thành đối cội lòng
Tạo cảnh u buồn không ý thức
Khổ mà không biết vẫn cầu mong*

3) 10-11-94

Hỏi: Dâm tánh do đâu mà có?

Đáp: Thừa dâm tánh do bản chất sân si sanh ra. Người thiền nhiều tu chơn thì bản chất ấy sẽ tan biến mất, tâm từ bi lại được phát triển, lãnh vực thanh tịnh được nói rộng, óc sáng tâm minh không còn tranh chấp

Kệ:

*Tự tu tự tiến tự khai thâm
Óc sáng tâm minh tự xét phân
Đời đạo không còn mê với chấp
Thực hành chơn pháp tự mình phân*

4) 11-11-94

Hỏi: Những người phản lại lời hứa của chính mình thì sao?

Đáp: Những người nóng tánh phản lại lời hứa của chính mình, tức là sẽ bị hạ từng công tác, hướng về âm khí mà hành sự tức là tự giam hãm ý nguyện cao siêu của chính mình, bực bội và khó thoát. Phải thực hành đứng đắn pháp môn mà mình đã tự đặt thì sẽ được khôi phục, đóng hết cửa sổ thì trong nhà không thoải mái

Kệ:

*Tu hành chẳng có tranh tài động
Tự thức khai thông chuyển một vòng
Trời đất ân độ tình chiếu sáng
Thực hành chất phát chẳng nhờ trông*

5) 12-11-94

Hỏi: Người chơn tu có bệnh hoạn gì không?

Đáp: Thừa người chơn tu không có nghiệp tâm, nhưng phải có nghiệp thân, tức là nạn của thể xác lâu năm cơ thể đúng kỳ hủy hoại mà ra đi. Cho nên xa xưa cho đến nay, cuộc sống ở cõi phù sanh đều là tạm, dù tu cho đến cõi nào cũng vậy đó thôi, tự nhiên phát triển và tự nhiên thoái lui, đó là luật sanh trụ hoại diệt của vũ trụ

Kệ:

*Tu tâm trí khỏi lu bù đại
Minh xét thế gian chuyển biến hoài
Nhân quả luân hồi tâm thức giác
Chẳng còn mê loạn tạo lầm sai*

6) 13-11-94

Hỏi: Hồn do đâu mà có?

Đáp: Thừa hồn do sự sáng suốt và thanh tịnh hình thành cộng với sự thật thà thì hồn mới được thăng hoa nhẹ nhàng. Nếu còn bám víu trong cá tánh động loạn thì không bao giờ hiểu và thấy được phần hồn. Hồn là chủ của thể xác, chịu tu thì sự sáng suốt sẽ có cơ hội bảo vệ thể xác, cuộc sống sẽ được an vui, hiểu được nguồn gốc của sự liên hệ trong thanh tịnh

Kệ:

*Tu cho rõ rệt thấy được mình
Trí tuệ phân minh cảm thấy khinh
Giao cảm các tầng trong nháy mắt
Quân bình tư tưởng tự mình mình*

7) 14-11-94

Hỏi: Cần hành pháp siêng năng hay là chờ Trời Phật mách bảo?

Đáp: Thừa siêng năng thực thi pháp môn, nhiên hậu mới cảm thông được tầng số điện quang của Tiên Phật, mới thật là hành đúng đích, ngược lại lười biếng là tự hại

Kệ:

*Thực hành tiến hóa trí an bài
Trực diện Tiên Trời sống chẳng sai
Ai đắc ai thành duyên tận độ
Chẳng còn mê tín chẳng bi ai*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

KIỆP NGƯỜI

Làm người tâm ruột lại bỏ quên
Đức tính thương yêu chẳng vững bền
Tạo loạn không hay đây cực nhọc
Tranh đua thua, lỗ, lại siết rên.

Siết rên vì mất căn nền
Thần kinh không ổn lại quên gốc nguồn
Xác thân tạm bợ làm tuồng
Hát xong bài hát, trần truồng về quê
Lầm đường lạc lối chán chê luật Trời
Chạy theo tham dục ở đời
Chôn vùi tâm thức nơi nơi bất hòa
Tưởng làm là nước của ta
Bản thân bất ổn vậy hòa với ai?
Chạy theo thế sự tranh tài
Miệt mài đau khổ trôi hoài giữa sông
Cầu xin phát nguyện góp công
Đâu dè luật đạo lòng vòng khó mình
Chạy theo thế sự nhân tình
Tạo phản mê chấp khó mình luật Trời
Đến khi cũng phải hết thời
Tâm hồn tan rã khó vơi u sầu
Cần khôn vũ trụ cơ cầu

Nhiệm màu ban rải kết tầu về quê
Sóng nhồi trở lại chán chê
Bơ vơ tại thế khó về đến nơi
Vui buồn cũng lại gắng xơi
Rước phần ô trược tạo nơi bất hòa
Ruột thời chứa đựng thân ma
Lên men hôi thối mà tiết ra cực hình
Đi đi lại lại một mình
Dòm đi dòm lại cũng có mình mình thôi.
Bên trong kịch động hành trình khó cam
Cũng vì bản chất tham lam
Khó mà thanh tịnh khó am nội tình
Đến đây thấy rõ thân hình
Cần khôn quy định do mình đảo điên
Bệnh thời khó trị lại phiền
Tâm hồn ô trược khó yên khó hòa
Xét người lại rõ tình ta
Xét hồn thì phải vượt qua cảnh đời
Tự mình khai triển bạc bàn
Tâm mình chọn đạo đường hoàng hơn xưa
Dù cho thế sự nắng mưa
Trở về chọn thức thích ưa luật trời
Nằm lòng nhân quả không rời
Sửa mình tiến hóa đời đời yên vui

Kính bái

Lương sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đạo là gì?

Montreal, ngày 7 tháng 11 năm 1982,

Thưa các bạn, hôm nay chúng ta lại có cơ hội tiếp tục nghiên cứu xem: Đạo là gì? Có những người đã hành, đang hành, bắt đầu muốn hành, muốn biết được đạo là gì? Kỳ thật: Đạo là tự nhiên, Đạo là luật quân bình trong tâm thức của mọi người. Cho nên phải có cơ duyên mới bước vào thềm Đạo Pháp. Chúng ta, mọi người đều có sự quân bình trong nội thức, nhưng vì sao chúng ta bị mất đạo, mà bây giờ phải bắt đầu tìm lại con đường đạo pháp? Vì chúng ta giáng trần xuống thế gian, mang một tâm Đạo quân bình để nhập vào trong thể xác, có luật lệ rõ rệt, nằm hằn trong tâm thức của chúng ta, có thanh, có trược, nhưng cư trần, nhiễm trần, mỗi ngày nó làm mất cái nguyên lai bản tánh của chúng ta. Vì đó, chúng ta cảm thấy rằng

càng ngày càng đi xa, càng ngày càng hướng ngoại, càng ngày càng làm lụn bại tâm thức của chính chúng ta, cảm thấy bất ổn! Sự bất ổn đó nó lại tạo cho chúng ta mất quân bình và làm cho chúng ta thấy rõ cái bản chất tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, không điều hòa, làm cho tư tưởng của chúng ta mất hẳn sự quân bình. Cho nên chúng ta mới chán ngán trường đời, bắt đầu trở về tìm đạo pháp. Khi chúng ta đã hành và đang hành, các bạn thấy nhiều người cảm giác rằng: từ ngày tôi tu cái pháp này tới bây giờ tôi thấy cái tâm thức tôi lại tiến triển; tôi thấy có một triết lý trong sự sống của lẽ sống; tôi thấy tôi ham thích sống hơn! Tại sao? Tại tôi đã gột rửa được những cái gì tiếp thu, thu hút được tại thế gian trần tục, nó bám víu làm sự sáng suốt càng ngày càng lu mờ. Và bây giờ tôi tu thiền, tôi thấy tôi trở lại với căn bản của chính tôi. Đó là tôi trở về luật quân bình sẵn có của chính tôi. Cho nên, càng ngày càng thích thú. Thích thú ở nơi nào? Thích thú trở về với căn bản của chính mình. Còn lý đạo, những người đi trước đã phân tách cho chúng ta thấy: có điển nó mới hóa văn, cho nên ghi vô thành văn tự tại thế, rồi mỗi người tìm một lý, rồi cũng đồng vào câu nói đó, nhưng mà mỗi người cắt nghĩa một lý! Có kẻ giàu văn chương và tìm hiểu văn chương rồi mới thấy rõ tâm thức mình bừng sáng ra, mở trí ra, nhưng rốt cuộc không hành! Thì cái tánh hư tật xấu đó nó vẫn bám víu và làm cho con người cũng là trở lại cái giới sân hơn, chấp mê. Khi chúng ta hành rồi chúng ta cảm thấy rằng: thường trực, thường xuyên, ta tự hành, tự giải, sự cảm giác về phần thanh điển rõ rệt. Chúng ta phân ra thanh trực minh bạch, nhiên hậu chúng ta mới thấy rõ sự quân bình trong nội thức, lúc đó chúng ta thấy: Đạo là tự nhiên, tự nhiên từ bao nhiêu ngàn kiếp! Vạn sự từ quân bình, thụ hưởng sự kích động và phản động, cho nên quang chiếu sự việc và bày vẽ sự việc tại thế. Cho nên thế gian kẻ làm việc này người làm việc kia, nhưng mà cũng phải trở về với Đạo là sự quân bình.

Cho nên mọi người cũng ở trong cái giới sân si, nhưng rồi ăn năn hối hận, thấy rằng không đúng! Thấy tôi đang chiến thắng người đó là đúng, nhưng mà không đúng! Tôi, một võ sĩ đâm đá có uy lực, rất hay, chiến thắng, đánh chết người, nhưng mà rốt cuộc tôi từng gặt hái được một bệnh nan y! Rồi tôi thấy rằng: không phải lẽ sống của chính tôi, và tôi chán ngán trường đời. Vậy tôi đi đâu? Tôi trở về đạo pháp căn bản của chính mình, trong nội thức của chính tôi. Thì tôi mới tìm rõ cái Luật Quân Bình, mà thấy Đạo là tự nhiên. Cho nên người đời quá mê muội cảnh trần gian và đem chôn vùi cái Thức Siêu Nhiên sẵn có của chính mình, cho nên mới tìm trở lại một con đường tự giải và tự tiến, là trở về với tự nhiên tâm đạo. Những người đã hành thiền lâu mới cảm giác điều này, thấy rõ. Khi thấy rõ luật quân bình sẵn có trong ta đã từ lâu, từ bao nhiêu kiếp mà chúng ta đã quên nó mà không hành, thì chúng ta hành rồi, chúng ta mới quán thông được mọi sự việc. Té ra, tất cả vạn sự chuyển biến tại thế gian đều từ trong Đạo mà ra, từ thanh tịnh trở về động loạn, từ động loạn trở về thanh tịnh, và xây dựng sự sáng suốt sẵn có của chính mình.

Cho nên ngày hôm nay, chúng ta đã thật sự phải hành, không có dùng lý thuyết, không có dùng văn chương, không có dùng văn tự, mà tất cả những danh từ hiện tại đều vá víu, đầu luộm của hành giả tự đặt và cống hiến cho chúng sanh. Cho nên tôi đã thường nói rằng: *Nhất lý thông thì vạn lý minh*. Nếu các bạn trở về với căn bản thanh tịnh của các bạn, thì các bạn có thể đề ra muôn triệu văn chương, trong sự sáng suốt quân bình sẵn có của chính mình, chứ không phải các bạn được học văn chương đó rồi các bạn hiểu Đạo đâu! Không! Nếu các bạn không sửa tánh, các bạn không gột rửa những sự trần tục các bạn đã thu thập bao nhiêu kiếp thì không bao giờ giải tỏa được sự uất hận trong nội thức, sự tăm tối trong nội thức. Cho nên Vô Vi chúng ta là chủ trương *hành đạo chứ không giành đạo*. Phải thực hành và trở về với chính mình, mới rõ luật tự nhiên mà có Đạo. Nhơn sanh không hiểu, cho đây là một pháp tuyệt diệu! Không phải tuyệt diệu, vì chúng ta bám víu trần gian quá nhiều, nhiễm trần quá nhiều, ô trược quá nhiều, cho nên chúng ta thanh lọc lần lần, chúng ta từ bỏ những cái tánh hư

tật xấu mà đã thâm nhập ở trần gian, cho nên chúng ta mới vượt khỏi sức hút đó và trở về với siêu nhiên rõ rệt. Cho nên người hành đạo, tại sao được giải thoát và trở về với căn bản quân bình của chính mình mới kêu là giải thoát ? Khi mà trở về với căn bản quân bình thì cái đầu nó hút thanh nhẹ, thì các bạn ngồi đó nhưng mà những người đã hành, đã gia công thực hành, nhắm mắt thấy bộ đầu rút. Đó là đi đâu? Đó là đi lên! Đó là giải thoát! Đó là tránh cái vòng luân hồi ma quỷ thu hút, kêu bước vào hành đạo, hành không nổi! (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Âm Ba Đại Hồn

Bạn Đạo: Thưa Thầy, “Âm Ba Đại Hồn” là thế nào ? Khi biết âm ba đại hồn thì sẽ không còn Sinh, Tử nữa à ?

Đức Thầy : Âm Ba Đại Hồn là đại thanh tịnh : bây giờ Anh ra ngoài rừng cái, Anh nói : “u” thì nó “u” trở lộn lại ! Cái gì nó dội trở lộn lại cho Anh ? Cái thanh tịnh, âm ba trong thanh tịnh chuyển hóa lại cho chúng ta. Mà âm thanh chúng ta đang có là ở đâu ? Từ âm ba đại hồn chuyển cho chúng ta nhiều kiếp, ngày nay chúng ta mới nói ra lời. Nó sâu đậm vô cùng, chứ không phải chuyện cạn sệt của những người thế gian khoa học suy nghĩ đâu ! Không có ! Cái này là âm ba đại hồn!

Ngày hôm nay chúng ta có âm thanh này là của đại thanh tịnh ban cho chúng ta, chứ không phải chúng ta tự có đâu ! Đừng tưởng chúng ta tự có tiếng nói này ! Lầm ! Cái này là tiếng gọi của âm ba đại hồn. Cho nên, chúng ta nói tới “Cha Trời,” mọi người thức liền ! “Cái gì, cái gì làm tôi thức ? Cái tiếng dội đó làm cho tôi thức tâm : có Ông Trời, có Ông Trời !” Ai cũng muốn gặp Ông Trời, nhưng mà với điều kiện thanh tịnh mới gặp được Ông Trời ! Cho nên, bắt buộc chúng ta tu chúng ta mới có cơ hội gặp Ngài là vậy : Đại Thanh Tịnh.

TV Vĩ Kiên, Khóa 3: Nhân Hòa –(7/5/86)

Thông báo video Tuần Lễ 5, 31-1-2021

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Hùng Tâm năm 1988 tại Thiên Viện Quy Thức tuần này:

Thực hành cho kỳ được, để giải tỏa những cái nghiệp chướng trong nội tâm - Khóa Hùng Tâm 1988, p1

<https://youtu.be/mKpDffhZ8DA>

Ban video kính mời

Kính Hài Thăm Thăm Tạm

8-25-93

Kính Thăm Thăm Mến! Đạo này của Khổng Tử ra sao? Con xin chúc Thầy vẫn mạnh khỏe thường và trên đường tuyết Đạo như ý. Thưa Thầy con được nói chuyện với Thầy qua điện thoại, vì con quá mừng nên đến nỗi quên hẳn lễ phép hỏi thăm sức khỏe Thầy, vì phụng con viên điện lại, thì mới hay thất lễ, xin Thầy thứ lỗi cho con. Thưa Thầy, mấy lần Thầy với Vị nào đến chỉ dạy con, như trình độ con thấp quá, nên con thấy nhận thấy những lời gửi bức đồ Thầy giảng, con lấy làm tiếc khi con trình được như vậy con quyết tâm hơn. Thưa Thầy ngày nào con chưa Tắm ra chính con là ai? Chưa thấy phần Hồn Vía, chưa làm chủ lục căn, lục trần, chưa quán thấy ngũ tạng, thì như ngày còn lại đời con, con nguyện với Đức Thầy, con sẽ cố gắng nhất quyết hành cho đến tới cũng giải thoát ra khỏi ngục tử học hỏi Con xin lại Thầy cũng Bên Trên chứng minh lòng thành học Đạo và lời nguyện từ xin được thành tựu. Thưa Thầy cho con bài thơ, từ nỗi tâm bất pháp, Con xin tạ tạ Thầy ứng chữ Vị Bên Trên và các Đạo năm chân đất cho con phương tiện học hỏi. Con xin đứng bất tại đây. Ở bên lâu như vậy, đến nỗi Khó năng để đổi đời ư qua mới, lòng con biết ơn rõ ràng.

T. B.

Lòng của Thầy

Cúi xin Thầy cho con tâm kính Thầy.

Cho Con

Thưa Thầy! Trên bộ đất con luôn điện chạy rít,
Khi con Thiền hay Niệm Phật và khi ngủ cũng vậy,
Sao con Thiền không hiểu biết cái gì hết vậy?
Con đi, đứng, nằm hay làm việc con không cảm thấy
gì này, là tại sao vậy Thầy?

Amphion, ngày 28-9-93

T con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 25/8/93, được biết con từ từ bước sang lãnh vực mới của tâm linh .

Con càng niệm Phật trong lúc đi đứng ngồi nằm thì con sẽ tháo gỡ được nghiệp tâm nặng trước mà con đã có. Đó là một đường lối tự cứu mình thoát khỏi ngục tù trần gian, tương lai phần hồn sẽ được nhẹ. Nghiệp tâm bao vây nặng trước , cần sự cương quyết niệm Phật để tự đạt lấy sự quân bình của tâm linh, thì tội đời cũng sẽ được nhẹ đi và tâm hồn sẽ được sáng suốt. Lúc đó con mới ý thức được cõi đời là tạm kể cả xác con cũng là tạm. Chết không hay biết và sống cũng chẳng biết chừng nào đến đây. Vậy con nên trì niệm để tái lập một căn bản thanh nhẹ thay vì nặng trước. Lễ độ là tùy theo sự quân bình của tâm thức. Thầy không có quyền trách móc bất cứ một ai trên mặt đất này. Con không nên lo ngại về việc đó. Tiện đây Thầy gửi cho con ít câu thơ như sau, nhớ đọc thuộc lòng, càng tốt, nó là một chú độ cho hồn con tiến hóa về cõi thanh nhẹ thay vì mê chấp.

Trần thế trở trên mùi tục lụy
Văn hay bàn cãi chất đầy kho ^{Ghi}
Thọ hình tội trạng nay tâm thức
Xét cảnh hiểu người, tự xét suy.

Xét suy đời đạo bao kỳ
Sanh sanh hóa hóa dự thi cõi trần
Thực hành chơn pháp cao tăng
Tự khai tự mở tự lần tiến lên
Càng khôn vũ trụ bề trên
Ân ban sáng suốt giải quên chuyện đời
Hồn thanh tiến hóa hợp thời
Trì tâm học hỏi đời đời yên vui
Tự mình thức giấc rên trui
Chẳng còn mê chấp an vui tâm hồn
Vạn linh tiến hóa sanh tồn
Thanh thanh trước trước giữ hồn lo tu
Chẳng còn khờ dại tạo ngu
Một lòng nhịn nhục trù tu hoài hoài
Hướng thanh tự đạt thanh đài
Vô Vi đón nhận đạt ngày quang vinh
Căm mồi tu học sửa mình
Dù cho kích động hành trình vẫn thông
Ý lời khai triển lý công
Một lòng tu học giải vòng ước mơ
Rồi đây cũng sẽ đến giờ
Qui y Phật Pháp chẳng khờ hơn xưa./.

Quý thương,

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA

XIN TRÂN THÔNG BÁO NGÀY LỄ MỪNG XUÂN TÂN SỬU NĂM 2021

Kính chào Quý Bạn Đạo,

Chỉ còn 2 tuần nữa là đến ngày ngày TẾT NGUYÊN ĐÁN NĂM TÂN SỬU nhằm ngày thứ sáu, 12 tháng 2 năm 2021. Hiện tại vẫn còn nhiều khó khăn trong sinh hoạt Cộng Đồng vì dịch bệnh vẫn tăng cao nhưng Hội vẫn cố gắng tổ chức Mừng Xuân như thông lệ hằng năm. Tuy nhiên Hội chỉ thực hiện điều quan trọng nhất mà tất cả các bạn đạo đều yêu quý đó là BAO LÌ XÌ VỚI BỐN CÂU THƠ CỦA ĐỨC THẦY. Chúng ta sẽ không có MÚA LÂN - ĐỐT PHÁO VĂN NGHỆ và ĂN TRƯA.

Ngày lễ Mừng Xuân TÂN SỬU năm nay chúng ta vẫn phải thực hiện đúng những qui định của chính quyền địa phương đặt ra. Hình thức sẽ giống như hai ngày Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy và Đức Tổ Sư mà các bạn đã tham dự. Buổi lễ sẽ được tổ chức vào ngày MỪNG HAI TẾT nhằm ngày thứ bảy 13 tháng 2 năm 2021 tại TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI, từ 10:00 sáng đến 12:00 trưa. Xin mời các bạn đạo đến tham dự để chúng ta cùng sum họp và cùng VUI XUÂN TRONG THANH TỊNH.

Nếu các bạn đạo nào ngại vấn đề lây nhiễm vẫn có thể đến sau, BAO LÌ XÌ CỦA ĐỨC THẦY sẽ được để trên bàn kiếng VÔ VI phía trước phòng thiền đến ngày MỪNG 3. Khi vào bên trong TSXDVV Đánh lễ Bê Trên - TỔ THẦY và lấy Bao Lì Xì xin. Các bạn lưu ý:

* Các bạn chỉ đi từng người hoặc từng gia đình, khi xong thì ra ngoài sân để đến phiên người khác.

* Xin tất cả các bạn đạo nhớ mang bao tay sạch (được để kế bên) trước khi lấy Bao Lì Xì.

Xin kính chào và thành tâm thương chúc tất cả các bạn đạo thật nhiều sức khỏe
TÂM THÂN AN LẠC - TU HÀNH VIÊN MÃN.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT- VẠN VẬT THÁI BÌNH

HỘI TRƯỞNG
LÂM HUỖNH MAI
Ngày 28 tháng 2 năm 2021.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm dùm cho Ba của bạn đạo Nguyễn Kim Anh là Ông **Nguyễn Văn Tân** sanh ngày 10 tháng 4 năm 1927, vừa mới qua đời lúc 2 giờ sáng ngày 22 tháng 1 năm 2021 tại Nam California. Hưởng thọ 94 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Nguyễn Kim Anh (nhiều năm phục vụ trong Hội và sinh hoạt tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi), cùng gia đình thành kính cảm ơn quý bạn đạo.

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Mẹ của chị Phạm Thúy, Mẹ vợ của bạn đạo Phạm Dũng là

Bà HOÀNG THỊ DUNG sinh ngày 3 tháng 7 năm 1937, vừa qua đời lúc 4:17 pm ngày 25 tháng giêng năm 2021, Tại bệnh viện UCI Orange county, hưởng thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Phạm Dũng và Phạm Thúy thành thật cảm ơn quý bạn đạo.